

ŻYĆ EWANGELIA

II NIEDZIELA ZWYKŁA, *A* J 1,29-43 * 19.01.2020

Jan zobaczył podchodzącego ku niemu Jezusa i rzekł: «Oto Baranek Boży, który gładzi grzechy świata. To jest Ten, o którym powiedziałem: „Po mnie przyjdzie Mąż, który mnie przewyższył godnością, gdyż był wcześniej ode mnie”. Ja Go przedtem nie znałem, ale przyszedłem chrzcić wodą w tym celu, aby On się objawił Izraelowi». Jan dał takie świadectwo: «Ujrzałem Ducha, który zstępował z nieba jak gołębica i spoczął na Nim. Ja Go przedtem nie znałem, ale Ten, który mnie posłał, abym chrzcił wodą, powiedział do mnie: „Ten, nad którym ujrzysz Ducha zstępującego i spoczywającego na Nim, jest Tym, który chrzci Duchem Świętym”. Ja to ujrzałem i daję świadectwo, że On jest Synem Bożym».

Św. Jan Chrzciel wskazuje na Oczekiwanego. Nie waha się wyciągnąć ręki w kierunku Jezusa i powiedzieć: „Oto Baranek Boży, który gładzi grzechy świata”. Ta informacja zakłada jednak, że zainteresowanie jest po stronie tego, kto szuka. Nie wystarczy powiedzieć: „Przybył. Jest tutaj, pośród nas. Oto On”. Ta Obecność musi odpowiadać na oczekiwanie, pragnienie, poszukiwanie. Zaraz potem Jezus postawi fundamentalne pytanie dwom uczniom Jana Chrzciela, którzy z zakłopotaniem idą za Nim: „Kogo szukacie?. Boga, który przychodzi, aby szukać ludzi, mogą znaleźć tylko ci, którzy Go szukają i potrafią powiedzieć, dlaczego to robią. Fundamentalnym wymiarem naszego chrześcijańskiego życia jest postawa poszukiwania. Człowiek wierzący powinien być „poszukiwaczem Boga”. Bóg, którego poszukuje, jest Bogiem objawionym w Jezusie Chrystusie. A ten Bóg przyszedł szukać grzeszników, ni e sprawiedliwych.

ZADANIE NA TYDZIEŃ

Do przemyślenia: Czy jestem „poszukiwaczem Boga”. W czym i gdzie Go szukam?

Do wykonania: Postaram się, by chociaż w jeden dzień powszedni, spotkać Jezusa w Eucharystii.

W KALENDARZU LITURGICZNYM

21.01 (wtorek) Wspomnienie św. Agnieszki, dziewicy i męczennicy

Jedna z najbardziej znanych postaci czczonych w chrześcijańskiej starożytności. W wieku ok. 2 lat została stracona na stadionie Domicjana w Rzymie za panowania Dioklecjana (ok. 305 r.). na podstawie przekazów, pism greckich i syryjskich, a także odnalezionych dokumentów można przypuszczać, że nie godząc się na propozycję małżeństwa z synem prefekta Semproniusza, została przez jego ojca skazana na śmierć. Legenda mówi, że złożona na stosie, wyszła z ognia żywa i wówczas dowódca oddziału egzekucyjnego ściął jej głowę. Na miejscu jej grobu w Rzymie w IV w. cesarz Konstantyn Wielki jako wotum za cudowne uzdrowienie córki kazał wybudować bazylikę, w której każdego roku 2 stycznia święci się baranki, a z ich wełny zakonnice tkają paliusze.

23.01 (czwartek) Wsp. bł. Wincentego Lewoniuka i Towarzyszy, męczenników

W 1966 r. Jana Paweł II beatyfikował go wraz z 12 towarzyszami, uznając ich zasługi w obronie wiary i katolickich obrzędów. 24 stycznia 1874 r. w Pratulinie na Podlasiu nie zgodzili się oni z decyzją władz carskich, chcących siłą wprowadzić do ich parafii prawosławnego popa. Otoczyli świątynię i, trzymając krzyż, śpiewali pieśni religijne. Gdy nie ustąpili przed kolejnymi wezwaniami do rozejścia, kozacy otworzyli ogień. Zginęło 13 obrońców parafii, w tym jako pierwszy pobożny 25-letni Wincenty Lewoniuk. Zostali pochowani w pobliskim lesie. Wydarzenia w Pratulinie odbiły się głośnie echem w Europie, a papież Pius IX w 1874 r. poświęcił bohaterskim obrońcom encyklikę „Ommem sollicitudinem”.

24.01 (piątek) Wsp. św. Franciszka Salezego, biskupa i doktora Kościoła

Urodził się 2 sierpnia 1567 r. w zamku pod Thorens w Sabaudi. Studia prawnicze w Padwie uwieńczył doktoratem. jednocześnie pogłębiał znajomość teologii. Po powrocie do ojczyzny i przyjęcia święceń kapłańskich głosił płomienne kazania, spowiadał i pisał polemiczne utwory wymierzone w protestantyzm. Działal w Genewie, silnym ośrodku kalwinizmu. Tam też pełnił funkcję biskupa. W 1604 r. wspólnie z Joanną Franciszka de Chantal założył Zgromadzenie Sióstr Nawiedzenia NMP. zmarł nagle 28 grudnia 1622 r. Ciało jego przewieziono do klasztoru Wizytek w Annecy, a serce pozostało w Lyonie. Pozostawił bogatą spuściznę piśmienniczą. Jego kanonizacja odbyła się już w 665 r. W 1877 r. papież Pius IX ogłosił go doktorem Kościoła, w 923 r. patronem dziennikarzy i prasy katolickiej.

25.01 (sobota) Święto Nawrócenia św. Pawła Apostoła

Na drodze do Damaszku dokonało się jego nawrócenie. Objawił mu się Chrystus. Poraził go światłem, powalił na ziemię i powołał, aby został Jego uczniem. Szawel utracił wzrok na trzy dni, ale tak na prawdę było mu to potrzebne, aby jego umysł i serce mogło zostać oświecone wiarą. To oświecenie polegało na tym, że rozpoznał w Jezusie jedynego Zbawiciela i Pana. Przejrzał i rozumiał, że Jezus jest rzeczywiście obiecany przez proroków Starego Testamentu Mesjaszem. Uwierzył, że Jezus jest Synem Bożym, który przyszedł na ziemię, aby zbawić każdego człowieka. Szawel uwierzył i doświadczył tego, że Jezus po swojej śmierci na krzyżu rzeczywiście zmartwychwstał i jako żyjący objawił się również jemu samemu. Na drodze do Damaszku Szawel osobiście spotkał Jezusa w swoim życiu. Innymi słowami możemy dokładniej to wyrazić – na drodze do Damaszku Jezus wyszedł jako pierwszy z inicjatywą, aby Szawel mógł go spotkać. Od tego spotkania pod Damazkiem życie Szawła całkowicie przemieniło się. W tym momencie zmarł Szawel, a narodził się do życia Paweł.

WARTO WIEDZIEĆ

TYDZIEŃ MODLITW O JEDNOŚĆ CHRZEŚCIJAN – w chrześcijaństwie jest to tydzień od 18 - 25 stycznia tj. do Nawrócenia św. Pawła, Apostoła). Tydzień ten został zaproponowany w 1908 r. przez ks. Paula Wattsona założyciela wspólnoty Franciszkanów Pojednania. Sobór watykański II w Dekrecie o ekumenizmie nalegał na tę modlitwę, potwierdzając "swą świadomość, że ten święty plan pojednania wszystkich chrześcijan w jedności jednego i jedynego Kościoła Chrystusowego przekracza ludzkie siły i zdolności". W ramach Tygodnia odbywa się na całym świecie szereg konferencji, spotkań i nabożeństw organizowanych przez Rady Ekumeniczne, Konferencje Episkopatów i inne organy Kościołów różnych krajów.